

at enhver kan faa det Franskbrød, han ønsker, og dermed er ogsaa Luksusbrødomsætningen gaaet betragtelig ned.

Jeg tror derfor ikke, at der kan være Tvivl om, at den Pris, der nu fastsættes for Kornet, er den, der betinger den Pris paa Brød, som er fastsat i Kornloven, og at altsaa det Beløb, der her er Tale om at skyde til fra Statskassens Side, helt og holdent kommer Forbrugerne til gode. Noget andet er, at Ombytningen og Opbevaringen af Kornet er dyr; men at Ombytningen er blevet saa dyr, skyldes blandt andet den Omstændighed, at man ikke vilde følge de handelskyndiges Raad om at tilvejebringe den Importordning for Foderkornet, som disse fandt ønskelig. Det blev udtrykkelig den Gang sagt, at det vilde nødvendigvis forøge alle Omkostningerne vedrørende Ombytningsvarerne, at man gik til denne Ordning. Nu kommer for saa vidt lidt af Regningen, men den maa man altsaa betale, naar man har villet have Ordningen.

Det ærede Medlem accepterede ogsaa Princippet i Sukkerordningen, men fandt det ikke heldigt, at Forhøjelsen af Prisen paa Sukker til Husholdnings-Forbrug indtraf til Sommer, medens samtidig en Formindskelse af Industrisukkerprisen indtraadte. Jeg maa her overfor gøre opmærksom paa, at det eneste, som foreslaas fastsat i dette Lovforslag, er en Pris for Vinteren for Husholdnings- og Industrisukker og en Adgang til at ændre dette ved Forhandling med Finansudvalget, hvis det maatte være ønskeligt og nødvendigt; men der fastsættes intet som helst vedrørende Sommerhalvaaret. Hvad Lovforslaget har henvist til, er den Kalkule, som er foretaget for at vise, paa hvilken Maade en Prisplan vilde kunne bringe en saadan Balance i Tingene, at man var paa den sikre Side. Jeg ønsker ikke, at Industrisukkerprisen skal gaa ned under Kr. 1,40, hvis det ikke er nødvendigt, men man har maattet tage den Mulighed med i Betragtning, at Sukkerprisen ude i Verden vil kunne blive saadan, at det vil være vanskeligt at forlange den højere Pris herhjemme. Ganske vist er den formelle Mulighed til Stede, idet vor Sukkerordning er omgærdet af en Eneret for Staten, for hvis Prisen paa Sukker skulde falde betydeligt, vil man forstaa, at der fra Industrien kunde rejses et saadant Krav, at det vilde være vanskeligt at modstaa det, og det er taget med i Betragtning ved Kalkulen. Ogsaa ud fra denne Opfattelse vil jeg ikke i Øjeblikket

tilraade, at følge det ærede Medlem fra Rønne (Hauge), naar han foreslog en Fastsættelse af en ensartet Pris, idet han blandt andet regner med en Industrisukkerpris af 1 Kr. 30 Øre over hele Aaret. Jeg tilraader at tage en Industrisukkerpris af 1 Kr. 40 Øre nu paa et Tidspunkt, hvor den er fuldkommen berettiget ved Verdensprisen, idet Sukkeret ikke kan føres hertil til en billigere Pris end Kr. 1,50 en gros. Det vil være en forstandig Risiko-præmie at tage overfor den kommende Tid. Jeg tror heller ikke, at Vanskeligheden med Hensyn til Spørgsmaalet om en Forandring af Sukkerprisen midt i Aaret vil blive saa stor. Vi har jo gennemlevet forskellige Perioder af saadanne Overgange fra en lavere Pris til en højere, og en kortere Tid kan det tænkes, at en saadan Overgang volder visse Vanskeligheder. Det, der er antydnet af det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen), er imidlertid i allerhøjeste Grad overdrevet. Den Vanskelighed, der har været i nogle faa Dage, har i Sandhed ikke kunnet betyde noget. Det har jo ogsaa væsentlig været et Spørgsmaal om, hvilken Art Sukker man kunde faa, og Vanskeligheden er jo i øvrigt ikke fremkommet alene paa Grund af denne Overgang, men ogsaa paa Grund af visse Arbejderforhold. Jeg tror ogsaa, den stammer fra et naturligt Ønske fra Roedyrkernes Side om ikke at begynde Sukkerkampagnen for tidligt i Aar, men lade Roerne nyde godt af de 14 Dage med det særlig glimrende Vejr, der var egnet til at modne dem og bringe dem til en større Sukkerholdighed, altsaa højere Værdi. Det ærede Medlem antydede, at man kunde holde Syltesukkeret udenfor den billige Pris og derigennem naa til en lavere Pris for hele Aaret for Husholdningssukkeret. Det er selvfølgelig en Ting, man vil kunne overveje, men jeg skulde tro, at den Pris, der her er foreslaet af mig, 58 Øre, sammenlignet med Prisen før Krigen, ikke er saadan, at der er Grund til at foretage nogen Nedsættelse paa dette Punkt.

Jeg vender tilbage til det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen), som mente om Mælkeordningen, at den snarere hørte hjemme et andet Sted, nemlig paa Dyrtilsloven. Jeg synes nu, at den systematisk passer bedre paa denne Lov, som omhandler de forskellige Levnedsmidler. Men et saadant formelt Spørgsmaal skal ikke skulle os ad, og i Realiteten var det ærede Medlem af den Anskuelse, at det var rigtigt at træffe Foranstaltninger til